

VRINDEN...

Jan Fabre

CIP-GEGEVENS

Fabre, Jan

Vrienden / Jan Fabre; (in samenw. met Leo Van Damme). -
Hasselt: Provinciaal Museum. - Ill.

Tentoonstellingscatalogus. - Uitg. van Sector
Cultuurconservering van het Provinciaal Museum.

ISBN 90-6685-016-7

SISO 700 UDC 7

Trefw.: beeldende kunst.

EDITORIAAL

Het werk van Jan Fabre is me sinds 1979, vrij goed bekend en we hebben er in het verleden veel over gepraat.

Al een hele tijd ook, groeit de idee om in het Provinciaal Museum voor Aktuele Kunst te Hasselt, een volledig nieuw project te realiseren; los van wat Jan Fabre vroeger deed en ongeacht het toenemend succes van sommige produkties, zoals bijvoorbeeld het all-round opgevatte «*Het is theater zoals te verwachten en te voorzien was*».

Elk nieuw werk betekent voor hem een opnieuw van start gaan, gebaseerd op verwerkte emoties, ideeën, inzichten. Het resultaat blijft echter doordrongen van eenzelfde geest die sterker nog dan voorheen - en dit geldt zeker voor zijn recente tekeningen - op de voorgrond treedt.

Meer dan een jaar geleden, sprak Fabre mij reeds over de onontkoombare verwantschap die hij voelt met enkele bijzondere karaktertypen uit de wereld van onder meer film, dans, muziek, wetenschap en die volgens hem niet voldoende erkenning vinden in de officiële kunstmiddelen.

Het feest van «*Vrienden*» dat hij mij toen voorstelde, verschilt nauwelijks van de huidige presentatie. De tien portretten, uitgevoerd op groot formaat (2m / 1,5m) in balpen op papier en waaruit deze tentoonstelling is opgebouwd, geven de tekeningen bewust gewild, een zeer schetsmatig - bijna stuntelig - uitzicht.

Door Fred Astaire, Robert Stroud (The Birdman of Alcatraz), Jules Verne, John Lennon, Mesrine, Jean Henri Fabre, Marquis de Sade, Charlie Chaplin, David Bowie en Jim Morrison in «*tekeningennotities*» van Jan Fabre om te zetten, benadert het geheel de ongrijpbare, gevoelige sfeer waarin het kunstenaar-zijn zich ontwikkelt.

In dit opzicht verdient ook de catalogus buitengewone aandacht. Dit document, bij deze bijzondere gelegenheid opgevat als een inleiding tot de eigenlijke tentoonstelling, bevat fragmenten uit een vrij geanimeerde dialoog tussen de kunstenaar en de kunstcriticus Leo Van Damme.

De bedoeling is dat zowel de publicatie als het exposeren van de opsplitsbare reeks portretten, naast elkaar kunnen bestaan. Daarom werd het wenselijk geacht om een tekst te maken waarin de opwindende conversatie tussen beiden is herleid tot een onverbiddelijk peilen naar de grond van de zo merkwaardige tekeningen.

Mijn dank gaat vooral uit naar Jan Fabre en Leo Van Damme die deze produktie van het Provinciaal Museum mogelijk maakten.

Mijn erkentelijkheid gaat ook uit naar het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking dat het project steunt.

Lief Brijs
10 januari 1984.